

7106
454948

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт
імя Максіма Танка»

I. Л. Бурак, С. С. Мароз, П. А. Міхайлаў,
М. С. Ржавушка, Н. У. Чайка

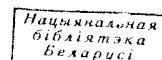
СИНТАКСІС

сучаснай беларускай
літаратурнай мовы:

Практыкум

Дапушчана Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь
у якасці вучэбнага дапаможніка для студэнтаў
філалагічных спецыяльнасцей устаноў, якія
забяспечваюць атрыманне вышэйшай адукацыі

Мінск 2005

УДК [81'367:811.161.3](075.8)

ББК 81.2(4Беи)-2

Б912

Друкуешца па раслэнні рэдакцыйна-выдавецкага савета БДПУ

Навуковы рэдактар кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры беларускага мовазнаўства БДПУ І. Л. Бурак

Рэцэнзенты:

доктар філалагічных навук, галоўны навуковы супрацоўнік Інстытута мовазнаўства імя Якуба Коласа НАН Беларусі В. П. Русак;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры філаглогіі і журналістыкі Інстытута сучасных ведаў Т. П. Бандарэнка;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры сучасной беларускай мовы БДУ Т. Р. Рамза

Бурак, І. Л. [і іш.]

Б912 Сінтаксіс сучасной беларускай літаратурнай мовы : практикум : вучб. дапам. / І. Л. Бурак, С. С. Мароз, П. А. Міхайлаў, М. С. Ржавуцкая, Н. У. Чайка; навук. рэд. І. Л. Бурак. – Мн.: БДПУ, 2005. – 187 с.

ISBN 985-501-025-6.

У дапаможніку змешчаны матэрыял для практичных заняткаў, а таксама для правядзення самастойнай кантралюемай працы студэнтаў па раздзеле «Сінтаксіс і пунктуацыя сучасной беларускай літаратурнай мовы» і філалагічных факультэтах вышэйших навучальных установ Беларусі. Складзены ў адпаведнасці з існуючай вучэбнай праграмай.

Адресуецца студэнтам філалагічных факультэтав універсітэтаў, можа быць выкарыстаны настаўнікамі і навучэнцамі гімназій, ліцэяў і агульнаадукацыйных школ.

УДК [81'367:811.161.3](075.8)

ББК 81.2(4Беи)-2

ISBN 985-501-025-6

© Бурак, І. Л. [і іш.], 2005

© БДПУ, 2005

ПРАДМОВА

У дапаможніку змешчаны фактычны матэрыял, прызначаны для практичных заняткаў па раздзеле «Сінтаксіс і пунктуацыя сучасной беларускай літаратурнай мовы», якія праводзяцца са студэнтамі філалагічных спецыяльнасцей навучальных установ Рэспублікі Беларусь. Да кожнай асобнай тэмамі пропануюцца разнастайныя заданні і практика-заняткі, якія дапамогуць студэнтам больш глубока асэнсаваць тэарэтычны матэрыял, удасканаліць уменні і навыкі прымяняння чабытых тэарэтычных ведаў на канкрэтным ілюстрацыйным матэрыяле, развіць здольнасці самастойнага аналізу моўных з яўдансканаала авалодаць нормамі літаратурнай мовы, павысіць пачаткавацыйную пісьменнасць. У залежнасці ад мэты і задачі заняткаў, а таксама ўзору тэарэтычнай падрыхтоўкі студэнтаў, ў выкладчык можа ўнесці пэўныя карэктывы ў пропанаваныя заданні да практикаванняў, каб максімальна актывізаваць увагу студэнтаў і тым самым садзейнічаць свядомаму і вываламу засваенню ім тэарэтычнага матэрыялу. Усе заданні і практикаванні падрыхтаваны ў адпаведнасці з патрабаваннямі дзеючай тыповай вучэбнай праграмы «Сучасная беларуская літаратурная мова».

У кожнай тэмі пасля практикаванняў падаецца контрольная праца, якая змяшчае два ідэнтычныя па змесце і ступені склада-насці варыянты і можа пропаноўвацца студэнтам для выканання як у час заняткаў, так і пры самападрыхтоўцы.

Ілюстрацыйны матэрыял па разнастайных тэарэтычных пытаннях сінтаксісу сучасной беларускай мовы падабраны з лепшых твораў беларускай мастацкай, навуковай і публіцыстычнай літаратуры. Прымаючы пад увагу існуючу моўную сітуацыю ў Рэспубліцы Беларусь, а таксама высокую навукова-метадычную вартасць такіх практикаванняў, у дапаможнік уключаны заданні на пераклад асобных словазлучэнняў, сказаў і звязных тэкстаў з рускай мовы на беларускую, што дазволіць студэнтам глыбей і больш асэнсавана ўсвядоміць спецыфічныя асаблівасці граматичнай сістэмы абедзвюх моў.

СКЛАДАНА ЗЛУЧАНЫЯ СКАЗЫ

128. Вызначце разнавіднасці спалучальных адносін паміж часткамі складаназлучаных сказай (адначасовасць, паслядоўнасць, прычынна-выніковыя, умоўна-выніковыя). Назавіце сродкі, з дапамогай якіх выражаюца разнавіднасці спалучальных адносін.

1. Агонь баязліва дрыжаў і ледзь прыкметна скакаў, і пераліваўся змрок на сцяне (Якуб Колас). 2. Стрыечная сястра жыве недалёка ад пераезда, і да яе найлепей ісці пущамі (І. Навуменка). 3. Поезд прыйшоў у Маскву раней, і пра парычык Абдзіраловіч быў задавлены рannім прыездам (М. Гарэцкі). 4. Марына Паўлаўна асцярожна ўсміхаецца, і гэта ўсмешка доўга застаецца ў яе на твары (М. Зарэцкі). 5. Заплюшчылы вочы, і дзіўныя абрэзкі маленства пльывуць перад табой (З. Бядуля). 6. Застылі на дарогах сінія туманы, і здзіўлена ўзыходзіць сонца над зямлём (П. Пестрак). 7. Гарманіст іграў, і з дрэў са звонам лісцяная сыпалася медзь (К. Кірэнка). 8. Жухнуць травы, і ў сады, на поле вечер ліўні золкія прыносяць (М. Калачынскі). 9. Раптам адчыніліся дзвёры, і Казімеру давялося пазнаёміцца з самім гаспадаром двара і дома (К. Чорны). 10. За Рыбаком састуші Сотнікаў, і яны абаналілі пцежкі пайшлі па снезе да хаты (В. Быкаў). 11. Лес пачаў чэзнуць, радзець, і хутка бязмежная раўніна адкрылася нашым вачам (У. Каараткевіч). 12. Дарога пачала паніжацца, і съіх пясок яе змяніўся мяккім, падатным забалочаным грунтам (І. Мележ).

129. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпінку. Раствумачце, чаму ў адных выпадках трэба ставіць коску паміж часткамі складаназлучанага сказа а ў іншых – не.

1. У гэтай радасці начы не плылі а ляцелі і світальныя зоры прыходзілі заўсёды вельмі рана (І. Мележ). 2. На сенажаці звінелі косы і працавалі касцы (З. Бядуля). 3. Невялічкія ляскі з'яўляліся і знікалі і зноў цягнулася раўніна, бурая раўніна (У. Каараткевіч). 4. Таццяна паспешліва накрыла стол і сама прысела побач (М. Зарэцкі). 5. Дарагі нідзе не было відаць і Сотнікаў падумаў пра недалёкую вёску (В. Быкаў). 6. Ноч ляжала над усёй зямлём і ўсё здаецца патанула

ў ёй (К. Чорны). 7. Вечарэе і бярэцца на мароз (Я. Брыль). 8. Пусты пусты аэрадром... Гляджу і сэрдца стыне (М. Калачынскі). 9. Прагуляемся па гэтых мясцінах і настрой стане лепшым (Э. Самуйленак). 10. Над вёскай толькі пабліскваў месяц ды дзе-нідзе мігцелі зоры (П. Трус). 11. Паклаў свае сілы рабочы немала і вось зерне домам цудоўным усталі (К. Кірэнка).

130. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпінку. Вызначце, якія разнавіднасці супастаўляльных адносін выражаюца паміж прэдметамі ўнымі часткамі складаназлучанага сказа (уласна су: састаўляльныя, супраціўныя і неадпаведныя).

1. Пры сустрэчы з паслі на вячэрі і Абдзіраловіча але ён спазніўся (М. Гарэцкі). 2. У глыбіні душы Вера безумоўна толькі смяялася з Матрүнай Іванаўны але разам з тым дзяўчына адчуvalа да яе найшчыгейшую сімпатію і сябравала з ёй (М. Зарэцкі). 3. Старых хат дзіўнія і яма а памяшканне пад жалезным дахам яшчэ трывае (І. Навуменка). 4. Першыя зоры ўжо замігцелі ў небе а з-за лесу залатым пакарадам узіміўся кругам блізчысты месяц (Якуб Колас). 5. Ноч была без месяца і зор але дарога выразна вымалёўвалася скрід лесу (Т. Хадкевіч). 6. Стоячы на краі хмызу, Рыбак хвіліну ўгледаўся-услухоўваўся ды нічога падазронага быццам не было чуваць (В. Быкаў). 7. Ночы былі светлыя а ў такія начы балотная рысь пакідае сітнягі і ходзіць па нашай раўніне (У. Каараткевіч). 8. Халімон гаварыў ціха, роўна але Ганна пачула яго незадаволенасць (І. Мележ). 9. Яноўская пайшла ў свой пакой а я ўсё глядзеў на маленькую фігурку ў старажытным убранні (У. Каараткевіч). 10. Сонца ўжо пачало паказвацца з-за лесу але шэры змрок яшчэ не рассеяўся (Якуб Колас). 11. Месяца не было відаць за хмарамі але нейкое няпэўнае хваравіта-шэрае святло залівала пусткі (У. Каараткевіч). 12. Лета закончылася ды спёка ніяк не спадала (Т. Хадкевіч).

131. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпінку. Укажыце разнавіднасці пералічальна-размеркавальных адносін паміж часткамі складаназлучанага сказа (пералічэнне аднолькава магчымых з'яў і падзей; пералічэнне аднолькава немагчымых з'яў і падзей; панераменнае чаргаванне з'яў і падзей;

узаємнае выключэнне з 'яў і падзеі'). Падкрэсліце сродкі, з дапамогай якіх выражаюцца назанчыя адносіны.

1. Няярка свеціць восенінскае сонца або халодныя дажджы на бягуць і сеюць нудную, шэрую смугу (М. Гарэцкі). 2. Вера падоўту ўглядалася ў зімовы змрок за акном або яе праста непакоіла становішча ў вёсцы (М. Зарэцкі). 3. То вячэрні змрок кладзецца на зямлю то л耶 бесперагынна нудны дождж то туманы пляёнкай ахінаюць зямлю (У. Караткевіч). 4. Ні дрэвы не шумяць ні птушкі не спываюць такой ціхай ноччу (Якуб Колас). 5. То ўсплеск пачуецца чаўна то венцер запяле (К. Кірзенка). 6. Ці ўспомніў ты гэтых людзей ці можа ты ўбачыў дзе іх? (М. Калачынскі). 7. Ці то шуміць ля печы калаўрот ці то віхура за вакном вядзе свае песні? (Якуб Колас). 8. Вясной ў нашых краях сонца свеціць або дождж лье (В. Быкаў). 9. Не то дзяцел стукае дзесь у пушчы не то хтось дрэва сячэ (І. Навуменка). 10. Дзяўчыну заўсёды сустракалі ля пераезда ці сусед падвожіў на кані (І. Навуменка). 11. Або мы пойдзем на пераезд або сястра сутрэнэ нас амаль за вёскай (Я. Брыль). 12. То мароз за ноч скуе ўсе лужыны то ўдзень зноў сонца падагрэе і ваду растопіць (Якуб Колас).

132. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпынку ў складаназлучаных сказах з далучальнімі часткамі. Злучнікі падкрэсліце.

1. Восенінскія вечары ў Балотных Ялінах былі надзвычай доўтімі і сумнымі ды і зімой тут было маркотна (У. Караткевіч). 2. До кожнога хутка перастаў а гэта было цяпер самае галоўнае (В. Быкаў). 3. На рабшце выпаў першы снег але снег быў мокры і адразу перетвараўся ў дождж (М. Калачынскі). 4. Вёска была яшчэ даўле, а лі і ісці трэба было лесам ды ўзболаткам (І. Мележ). 5. Ноч у мароз быў нямоцны ды і то некаторыя мелкаводныя рэчкі назамярвалі (К. Кірзенка). 6. Перад намі быў сапраўдны змешаны лес прычым размяшчаліся дрэвы ярусам (І. Навуменка). 7. Засынае вёска і над вёскай запальваюцца адзінокія зоры (Якуб Колас). 8. На полі засталося ўсяго некалькі чалавек ды і тыя збираліся дадому (І. Пташнікаў).

133. Перакладзіце тэкст на беларускую мову. Падкрэсліце складаназлучаныя сказы. Назавіце сэнсава-граматычныя адносіны, якія выражаюцца паміж іх часткамі.

Дорога от Москвы до Троицкой лавры, а от Лавры до Александровой Слободы представляла самую живую картину. Бесперестанно скакали по ней царские гонцы, и толпы людей всех сословий шли пешком на богомолие. Отряды опричников спешили взад и вперед, да и охотники отправлялись из Слободы в разные деревни за живыми голубями. Ехали с товарами купцы, сидя на возах или провожая верхом длинные обозы

Немалым богатством сияли Слободские церкви. Славный Храм Богоматери накрыт был снаружи яркою живописью, а на каждом кирпиче блистел крест, и церковь казалась одетою в золотую сетку.

Очаровательный Гільд этот разогнал на время мрачные мысли, не оставлявшие князя Серебрянного всю дорогу, но вскоре он опять вспомнил о кружине. Подъехав к валу, князь и его товарищи спешились и принесли лошадей к столбам, однако оружия дружины не стала брать с собой и оставила подле лошадей. Приезжие вошли на огромный двор, наполненный людьми, но никто не обратил внимания на них. Или люди пели псалмы, или они громко молились, не замечая никого вокруг.

А. Толстой. Князь Серебряный

Кантрольная праца

1. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпынку ў іх. Вызначце сэнсава-граматычныя адносіны паміж часткамі складаназлучаных сказаў. Зрабіце поўны сінтаксічны аналіз аднаго сказа (на выбар).

2. Падбярыце і ўстаўце патрэбныя злучнікі паміж часткамі складаназлучаных сказаў (пры наяўнасці варыянтаў укажыце іх). Расстаўце неабходныя знакі прыпынку.

3. Перабудуйце сказы такім чынам, каб паміж часткамі складаназлучаных сказаў коска не ставілася. Словы, агульныя для дзвюх предыкатыўных частак, падкрэсліце ў адпаведнасці з іх сінтаксічнай функцыяй.

4. Перакладзіце тэкст на беларускую мову. Падкрэсліце складаназлучаныя сказы. Пабудуйце іх схемы. Укажыце сродкі, з дапамогай якіх выражаюцца сэнсава-граматычныя адносіны паміж часткамі складаназлучаных сказаў.

5. Запішыце тэкст, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпынку. Знайдзіце ў тэксце складаназлучаныя сказы і падкressліце злучнікі ў іх. Вызначце від злучнікаў (спалучальныя, супраціўныя, пералічальнна-размеркавальныя, далучальныя).

Варыянт I

Заданне 1

1. Скавароды весела брынчалі на прыпеку і мяkkія гарачыя аладкі кідаліся на лаву спрытна рукою Касі (Якуб Колас). 2. Байцы са стайні і трактароў стралілі ўгару з вітовак але карысці ад тae стральбы было мала (В. Быкаў). 3. Цвіце вясна а мой раманс расплыўся жалем над зямлём (П. Пестрак). 4. Васіля і стрыечную сястру Аляксандру нішто не раздзяляла але ніці сваяцкай сувязі між імі пачалі завязвацца толькі пасля вайны (І. Навуменка). 5. Вялізны калідор быў напаўчэмны да таго ж дзвёры насупраць былі зачынены (Ул.Караткевіч). 6. Навокал было ціха але щыння гэта не толькі не супаківала а нават як бы насцярожвала (І. Мележ). 7. Час ішоў і нават у горад прыходзілі гукі і фарбы недалёкай восені (М. Гарэцкі). 8. Неадменна выйдзе з прамоваю Вера Засуліч скажа многа добра вядомага ўсім але дзяўчына будзе гаварыць гэта шчыра і старанна (М. Зарэцкі). 9. Яноўскі запэўніў яго ў сваёй павазе і адданасці і кароль Стах паверый (Ул.Караткевіч). 10. Не то вечер шуміць над лесам не то хтосьці спявае нудную песню (Я. Брыль). 11. Дзяўчата доўга гаманілі ў той вечар а ці ж ні было ім аб чым пагаварыць (Якуб Колас). 12. На палетках заставалася некалькі постацей ды был відаць складзеныя мяхі з бульбай (Б.Сачанка).

Заданне 2

Узор: Дзень выдаўся цёплы, і (ды) ярка свяціла сонца

1. Дзень выдаўся пахмурным ... мы з Яноўскай віражчулі пайсці да альтанкі і там прагуляцца (Ул.Караткевіч). 2. Усю чарглу даждж з грымотамі ... раніца такая сонечная і ясная (Я. Брыль). 3. Дарога пачала паніжацца ... сыпкі пясок не змяніўся балотным грунтам, а заставаўся такім жа цвёрдым (І. Мележ). 4. Там, за лесам, пачуліся стрэлы ... нехта хутка пабег за вёску (В. Быкаў). 5. Уесь час пан думаў пра сваю маці ... дзіцячыя малюнкі паўставалі перад ім (М. Гарэцкі). 6. Стary Іван абсадзіў сядзібу на ўзмежжу бярозамі таполямі ... яны высока ўзнялі раскідзістыя шаты, нібы падкова, агуляючы агарод (І. Навуменка). 7. Камандуючы чакаў знайсці тут

Маркіна і Муратава ... замест іх у зямлянцы аказалася некалькі байцоў (В. Быкаў). 8. Прыйшла вясна ... дні адразу сталі цёплымі і сонечнымі (Я. Брыль). 9. У небе свяціла яркае сонца ... на дварэ было па-зімовому халодна (К. Чорны). 10. ... крикнуў у лесе чалавек ... с trapянулася спужаная птушка (Якуб Колас). 12. На полі яшчэ дзе-нідзе працавалі людзі ... ў лесе было ўжо пуста (Т. Хадкевіч).

Заданне 3

Узор: Гулялі дзеці, і весела сляпілі птушкі. У лесе гулялі дзеці і весела спявалі птушкі.

1. Звіняць звонка косы, і чуваць вясёлья галасы моладзі (І. Мележ). 2. Сонца сядзе, і цемра ахутае ўсё: хаты, дрэвы, сенажаці (Б. Сачанка). 3. Шырацца галіні роднай зямлі, і свеціць сонца (К. Чорны). 4. Едуць павольна фурмачкі, іх ідуць пешыя людзі (В. Быкаў). 5. Да нас у хату забягала Настуля або прыходзіў сам Сцяпан (Якуб Колас).

Заданне 4

Шоссе нынё уло в густые аллеи берёз, и высокие деревья с обеих сторон наклонились над дорогой. Похоже, что две белёсые стены охраняют проезжих от ветра, а сплошная зелёная крыша бережёт от дождя. Зелёный тоннель лишь изредка обрывается, чтобы пропустить под деревянным мостом светлую речушку или чтобы на проезжих взглянула окнами в резных наличниках старинная деревня, а то и просто один-единственный домик – не то лесника, не то дорожного мастера.

За светлой берёзовой стеной мелькают поля вперемежку с болотами, густые леса с редкими полянами и быстро пробегают яркие полоски солнечного света.

Скоро лес расступился, и широкий приднепровский луг в синих рукавах стариц и озёр раскинулся перед нами. Насыпь поднималась всё выше, и вот впереди сверкнул широкой полосой серебристо-голубой Днепр. За ним длинной линией выдвинулись большие дома.

Рогочёв! Его назвали так потому, что он стоит на месте слияния Други и Днепра, как бы на «рогу». Это город мил моему сердцу с раннего детства, и этот светлый образ я пронёс через всю жизнь.

М. Дмитриев. Город детства

Задание 5

Над гаем над велізарным абшарам блакіту вісела даль і ў ёй **была** дзіўная гармонія далікатных тонаў і тасмных мар нейкая незямная маркотнасць.

Лес быццам маўчаў аднак сярод яго жудаснай цішыні ўгадваліся таямнічыя цені.

Даль прыцягвала да сябе сваёй недасягальнаю таемнасцю а **калі** вочы ўжо вельмі глыбока ўрэзаліся ў яе сіняя хвалі яна яшчэ далей адплывала назад хаваючыся за лесам. Яна жадала раніць душы самотных людзей а яны шукалі ў ёй развязкі балочага сэрца.

Даль гаварыла і яе мовай **была** песня без слоў ды толькі чуткае вуха магло ўлавіць яе перарыўныя спевы.

Колькі багата жыцця ў гэтай далі ў часе сонечнага дня калі **яна** прасвечае ѡцца чыстая нібы раса на чароце! Прамені сонейка пра-
свечаюць даль і лес ажывае ў вясёлых зыках і ад растопленай сасно-
вой смалы кружыцца галава.

Вось плаваюць у блакітна-ружовай сажалцы белыя лебедзі а жыццё спявае ў гэтай далі. Даль ахапіла даль... Залатыя стужкі сонечнага зияння абчапалі даль лес і ўвесь божы свет а над паҳучым бэзам раздаўся першы свіст салоўкі.

3. Бядуля. Даль

Варыянт II

Задание 1

1. Вось зараз адчыніцца дзвёры і на парозе пакажацца фігура Паўлюка (Якуб Колас). 2. Ваня Шчарбак не дужа любіў кіжну ѿ навуку скончыў усяго толькі шэсць класаў але ў працы і ледзіх разумеў шмат (В. Быкаў). 3. Бярозы шумяць галалёдам і наччу цёмнай ахутаны шлях (П. Пестрак). 4. Клённы былі не такія разлачтстыя як старыя таполі але яны таксама нібы зялённым вянком з'ярукалі станцыю (І. Навуменка). 5. Яноўская стаяла ля каміна і твар яе быў суроўы змрочны амаль спакойны толькі з тым сам. ім незразумелым выразам у вачах (Ул.Караткевіч). 6. Насталі восень – смутная, ціхая і спакойная пара але думкі ўвесь час безупынна ляцелі на радзіму, да хатак Беларусі (М. Гарэцкі). 7. Марына Паўлаўна запаліла святло і яно цымяна азарыла яе твар яшчэ малады прывабны з блакітнымі вачыма (М. Зарэцкі). 8. Перад царкоўнай агароджай коней спынілі і маладыя і ўсё іх акружэнне пайшли к царкве па ўтаптанай дарожцы

(І. Мележ). 9. Па навакольных царквях сяляне ўзялі прысягу каралю Стаку і ён нечаканым ударами авалодаў моцным замкам у сучасным павятовым гарадку (Ул.Караткевіч). 10. Не то дождик шуміць за акном не то венер б'е ў стрэхі не то восень пяе сумную песню (Я. Брыль). 11. На полі працаўалі людзі ды і было іх не шмат (Якуб Колас). 12. Каля Нёмана заўсёды збіраеца моладзь і рыбакі ладзяцца ў начныя ловы (Якуб Колас).

Задание 2

Узор: Трапяталі матыя Ѹкі, і Ѱды) гулі мошки.

1. Над зямлёр плыло скуче восенськае сонца ... зямля радавалася апошняму няшчэдраму цяплу (Ул.Караткевіч). 2. Ужо наступіў верасень ... ў садзе я. ічэ лена перасвістваюцца шпакі (Я. Брыль). 3. Увесь час з не ё сыпаўся пушысты мяккі снег ... цяплей ад гэтага не становілася (І. Мележ). 4. За лініяй фронту нехта ўвесь час стравляў ... рваліся снарады (В. Быкаў). 5. Твая душа – душа народа ... я пайду з душою гэтай да перамогі – нашай мэты (П. Пестрак). 6. Васіль ялчы не паспей адпачыць з дарогі ... Аляксандра адразу ўзялася частьц. яго (І. Навуменка). 7. Параненая лапка ў Джыма загаілася націза хутка ... сабака ні на крок не адставаў ад свайго выратоўцы (В. Быкаў). 8. Уначы выпаў снег ... зямля адразу стала белая, чистая і маладая (Я. Брыль). 9. Яшчэ быў пачатак лістапада ... зямля ўжо пакрылася белай намараззю (К. Чорны). 10. ... нехта пілую ў лесе дровы ... гэта венер гудзе між сосен (Якуб Колас). 12. На дварэ бралася на мароз ... у хаце было ѥпела ад натопленай печы (Б. Сачанка).

Задание 3

Узор: Чу́йся смех, і даносілася вясёлая песня. На вуліцы чу́йся смех і даносілася вясёлая песня.

1. Заходзіла сонца, і неба было афарбавана цудоўнай чырванню (І. Мележ). 2. Хутка пачуліся крокі, і запалілася святло (І. Навуменка). 3. Мне помніцца падзеі тых незабыўных дзён, і вобраз той дзяўчыны ўсплывае ў памяці зноў і зноў (І. Навуменка). 4. Ідуць калонаю салдаты, ці едуць некуды далёка машыны (В. Быкаў). 5. Спываюць веснавую песню жаваранкі, або весела снуюць ластаўкі (Якуб Колас).

Задание 4

Я стоял у окна. Начинало светать, и в тёмной, росистой чаще сада была глубокая тишина. Дунул ветер, и на вершине липы обломился сучок и упал на дорожку аллеи. Как хорошо! Я стою и не могу насмотреться, а душа через край переполнена тихим, безотчётным счастьем.

Кругом всё так близко и знакомо – и очертания деревьев, и соломенная крыша сарая, и отпряжённая бочка с водой под липами. Я не был дома целых три года, а как будто видел всё это вчера. А между тем время шло долго...

Месяц уже давно сел и на востоке появилась светлая полоска. Дощина тонула в белом тумане, но холодно не становилось. Весь луг был покрыт густым туманом, и передо мной будто медленно колыхалось огромное озеро. Тишина вокруг была мёртвая, и вдруг вблизи рощи неуверенно зазвинел жаворонок... Его трель слабо оборвалась в сыром воздухе, и опять всё смолкло, и стало ещё тише...

B. Вересаев. Без дороги

Задание 5

Вузкаю крывою стужкаю праходзіць між палеткаў вясновая дарога. То ўзбяжыць дарога на горку то яна спусціца ў лагчыну алагне курган узгорак роўнаю палоскаю ляжа на полі перасячэ гай прадрэжа луг ускочыць у вёску згубіца тут на хвілінку і потым зноў выскачыць ў поле.

Люблю я гэтую вузкую палявую дарогу. Ідзеі адзін у полі па гэтай дарозе а яркае сонца ablівае твар зямлі мяккім цёплым светам. Бугаркамі паракідаліся па небе хмаркі і пльывуць яны дзе чародкамі а з адзінока. Над полем кружаща жаваранкі а дарожка ўсё цягнецца і цягнецца як размотаны клубок нітак узбягае на ўзгорак абы ходзіць балоты. Ціха бывае часамі на гэтай дарозе і рэдка праедзе тут ганская брыгчка запрэжаная параю або тройкаю добрых сытых коней.

А наўкруг куды ні кінь паракідаліся абразы часага роднага краю ледзь-ледзь закрытыя туманам поўныя ціхага смутнага хараства. Там-сям чарнеюць купкі хваёвага лесу часі іда-хага па краях поля а далей віднеюцца ўзгоркі зарослыя маладыя хвойнікам і купчастым ядлоцам. Цёмная ёлка стаіць наводшыбе ад леса і калыхае касматымі лапамі ды і кучка бярозак весела ўсміхаецца сонцу. А далей віднееца зялёная купа садовых дрэў панскіх садоў і вымалёўваецца белы яблык царкоўнай вежы...

Усё гэта так знаёма так блізка сэрцу беларуса!

Якуб Колас. Дарога

СКЛАДАНАЗАЛЕЖНЫЯ СКАЗЫ

134. Запішыце сказы, расстаўляючы патрэбныя знакі прыпынку. Ахарактарызуйце будову сказаў (расчлянёная ці нерасчлянёная) і тыпы даданых частак.

1. Вярнуўшыся ад печы, Захар, іх глянула зноў так строга што Хадосыцы стала боязня (І. Мележ).
2. Зачалося ўсё з пустога, але скончылася так што напіс дока, зух і гога сам уклокаўся, бядак... (Якуб Колас).
3. Спятак не адбылося ў горадзе, у цесным нумарным пакойчыку драўлянай жактавскай гасцініцы дзе спынілася Галена (К. Чорны).
4. Баюся, алгавельваць Петрусаўду душу бо яна і так кіпіць... («Полымя»).
5. Сцежкай ад вёскі агароды, дрэвы і хаты якой відаш з вышэйшага берага прыйшоў сюды хлопец (Я. Брыль).
6. Валлялася тоңе ўсе карэнне ад маладых сасонак бы яго хто надзэр на кошыкі (І. Пташнікаў).
7. Раніцай таго дня калі Саколіч і яго спадарожнікі спыніліся на балотным астраўку адбылося першае пасяджэнне бкома (М. Лынъкоў).
8. Чым далей ён [Васіль] так ступаў, мадна, ішапаць за лапцем тым больш цела яго – рукі, ногі, спіна – напіваліся зняможнай стомай... (І. Мележ).
9. Той хто валодае вераю на рода той валодае і ягонаю душою («Маладосць»).
10. Жаваранка ўбачыў што на падводзе мужчына з белай павязкай на галаве (І. Пташнікаў).
11. Як мужыку бяды дак пану каляда (Прыказка).
12. Зямляк з Мазыра вельмі разумна гаварыў пра тое што заастаюць вакол Прывіці рэкі і сплаўныя каналы... (І. Мележ).
13. Тоё, што робіцца ў Венъямінаві душы цяжка называць пэўным словам (І. Навуменка).
14. Калі сям'я была бяздзетнай уся яе маё масць пераходзіла да сваякоў (Этнографія Беларусі).
15. Мы вяртаемся таму што нас праводзяць вочы мілых, губы іх і любы смех... (К. Кірэнка).
16. Глушак хоць улавіў нібы намёк на Яўхіма засміяўся невясёламу Цапураваму жарту (І. Мележ).
17. Бегала Алеся туды каб убачыць асаднікавага сына (В. Адамчык).
18. У тоне Сцёпкавага адказу была мяккасць і пащені да стрэлачніка што таму вельмі спадабалася (Якуб Колас).
19. Жамчужна-блакітная рака ледзь шалахцела млявымі хвальямі якія на пяску здаваліся зусім ружовымі (У. Караткевіч).
20. Што б і дзе ні здарылася ён [Несцяровіч] успрымаў ўсё як яшчэ адзін крок наперад, і не да горшага, а да лепшага (Б. Сачанка).

Заданні 3–4

Калі ж асеннія навіны
 Змянялі сад, калі з бяроз
 Рваў лісце вецер, а мароз,
 Наліўшы ягады рабіны,
 Траву губіў, а мы нагой
 Узрывалі прэлых лісцяў слой;
 Калі патроху чырванелі
 Чаромха, ліпа, стройны клён,
 А гнёзды эмрочныя варон
 Між голага галля чарнелі,
 І грозды вечара пажар
 Пылаў між бура-шызых хмар;
 Калі асенні вецер дзіка
 Стагнаў і глуха па начах
 Грымеў у наш жалезны дах,—
 Тады да лета Вераніка
 Ад нас знікала ў інстытут
 І не будзіла згадак тут.

M. Багдановіч

Заданне 5

У всякого есть свой задор у одного задор обратился на борзых собак; другому кажется что он сильный любитель музыки и удивительно чувствует все глубокие места в ней третий мастер лично обещает четвертый сыграть роль хоть одним вершком повыше той, которая ему назначена пятый, с желанием более ограниченным, спит и грезит о том как бы пройтись на гулянье с флигель-адъютантом напоказ своим приятелям знакомым и даже незнакомым шестой уже одарен такою рукою которая чувствует желание сверхъестественное заломить угол какому-нибудь бубновому тузу или двойке тогда как рука седьмого так и лезет произвести где-нибудь порядок подобраться поближе к личности станционногосмотрителя или ямщиков,— словом у всякого есть свое но у Манилова ничего не было.

Н. В. Гоголь. Мертвые души

ЗМЕСТ

ПРАДМОВА	3
СЛОВАЗЛУЧЭННЕ	5
СКАЗ	17
ГАЛОЎНЫЯ ЧЛЕНЫ СКАЗА	27
ДАДАНЫЯ ЧЛЕНЫ СКАЗА	35
АДНАСАСТАЙНЫЯ СКАЗЫ	43
НЯПОЎНЫЯ СКАЗЫ	52
АДНАРОДНЫЯ ЧЛЕНЫ СКАЗА	59
АДАСОБЛІГНІЯ ЧЛЕНЫ СКАЗА	69
ПАРАЎЧНЫЯ ЗВАРОТЫ	89
ЗВАРОТЛІК	101
ПАРОЧНЫЯ КАНСТРУКЦЫІ	108
УСТАЙНЫЯ КАНСТРУКЦЫІ	117
СКЛАДАНАЗЛУЧАННЫЯ СКАЗЫ	124
СКЛАДАНАЗАЛЕЖНЫЯ СКАЗЫ	133
БЯЗЗЛУЧНІКАВЫЯ СКЛАДАНЫЯ СКАЗЫ	150
СКЛАДАНЫЯ СКАЗЫ З РОЗНЫMI ВІДАМІ СУВЯЗІ	160
ПРОСТАЯ, УСКОСНАЯ И НЯЎЛАСНА-ПРОСТАЯ МОВА	169
СКЛАДАНАЕ СІНТАКСІЧНАЕ ЦЭЛАЕ (ЗВЫШФРАЗАВАЕ АДЗІНСТВА). ПЕРЫЯД. АБЗАЦ	176